

Cestovní zpráva z Cyklo kolem Polabí č. 7

Letošní v pořadí už sedmé (aspoň myslím) Cyklo kolem Polabí z počátku vypadalo, že pan Klíma si vyjede s týmem ošetřovatelek (ne že bych to nepotřeboval), protože jsem byl sám na 6 žen. Týden před konáním se naštěstí poměr začal vyrovnávat. Na místě srazu na nádraží v Lysé se nás nakonec sešlo třináct – deset lidí z TAKu a 3 lidi ze spřízněného G-klubu.

Naplánovaná trasa <https://mapy.com/s/lobacuzafe> měřila asi 52 km. Celkové stoupání bylo 273 m a klesání 265 m, takže žádné prudké kopce. I když... Těsně vedle trasy u Milovic byl Boží dar a na konci u obce Oskořínek jsme šlapali až na rozhlednu v Hrubém Jeseníku, a to přece jen už jsou pořádné kopce. Ještě že máme Mapy.com. 🚲

První atrakce po cestě měla být *Pastevní rezervace divokých koní a praturů*. Ale jeden jezdec prosil o návštěvu historického *Italského vojenského hřbitova*, a tak došlo ke změně pořadí. Hřbitov byl založen v roce 1915 a je provozovaný italskou ambasádou. Je zde totiž pochováno 5276 Italů, dále 527 Rusů, 60 Srbů, 323 rakousko-uherských občanů, z toho 224 Čechů, 49 Maďarů, 40 Poláků, 6 Rumunů, 4 Rakušani a 2 české ošetřovatelky. Smutná čísla, celkem přes 6000 lidí. A to je jen jeden z tisíců dalších hřbitovů. Jako lidstvo jsme nepoučitelní, mydlíme se a střílíme stále dál a dál 🗡️ 😞.

Po návratu na trasu se nám (tedy „plánovači“ akce) podařilo jet z druhé strany rezervace a tak jsme vyhlídkové plošiny do ní úspěšně minuli. Ještě že jsem si vzal s sebou dalekohled! No co, stejně by se koně ani pratuři nechtěli předvádět, tak snad jsme o moc nepřišli. Ostatní jezdci by k tomu kiksů naštěstí shovívaví.

Další bod na trase byla Loučeň, kde jsme měli zarezervovaná místa na oběd. Restaurace U Otomanských se ukázala jako dobrá volba, protože nabídka jídel 🍽️ i piva 🍺 byla za velmi dobré ceny. Překvapivé na to, že to je pár metrů od populárního zámku, kde by se daly čekat ceny vyšší. Záměr byl se podívat aspoň do parku, jenže cena 150 Kč za půl hodiny (déle bychom tam nebyli) nás odradila. Jsou tam různá bludiště a labyrinty. A rozdíl mezi nimi? *Labyrint má stejný vchod i východ. Jde se v něm do středu a pak stejnou cestou zpátky. V případě bludiště se vejde jedním vchodem a musí se dojít k východu. Bludiště tedy má dvě „díry“, zatímco labyrint jen jednu.*

Labyrint

Bludiště

Ze zámku Mcely se stalo luxusní místo, které je nyní v soukromých rukou. Je možno si tady objednat svatby, oslavy nebo školení na vymývání mozků (moderně se teď tomu říká teambuilding). Zámek je tedy veřejnosti nepřístupný a dokonce u vchodu jsou neprůhledná vrata jako do rezidence nějakého mafiana.

Před zámkem Křinec se nám nějakým záhadným způsobem podařilo peloton roztrhat na tři skupinky, přičemž každá si myslela, že je vzadu a tak ze všech sil šlapala. Výsledkem bylo, že šéf výpravy si udělal intimní chvíli s jednou nejmenovanou dámou a na zámek nedojeli. Škoda, protože zámek přístupný byl. Dokonce se tam konaly slavnosti s různými stánky a atrakcemi pro nalákání široké veřejnosti. Třeba břišní tance v podání mladých dam staršího

data výroby. Dospělí návštěvníci asi nejvíc ocenili gurmánské zážitky v podobě různých místních piv a děti pak všelijaké mlsky k zaplácnutí žaludků 🍕.

Nakonec jsme vyšplhali vysoko do Hrubého Jeseníku na rozhlednu Romanka. A tam nás čekalo zajímavé překvapení – lamy alpaky. Ostatně kde jinde potkat lamy, než vysoko v horách. Jak nám řekly dvě dámy, které je vedly na provázku jako psy, tak si ve Slevomatu za 1000 Kč na hodinu venčení lam. To jsem netušil, co všechno si lze koupit. Zaplatit to, že udělám práci, tedy venčení, kterou by majitel stejně musel udělat on sám? Zdá se mi nějak to postavené na hlavu!

*Lamičky, mají měkké tlamičky
Potkal jsem dvě dámy,
jak venčily čtyři lamy.
Byl to zvláštní úkaz,
na který mám důkaz.
Aneb jak se z malých lamiček
stane domácí mazlíček*

Moc kontaktní ty lamy nebyly, nechtěly se nechat pohladit ani podrbat. Jako by nám chtěli říct „*Neotravuj, teď se pasu*“. Evidentně to je jiný živočišný druh, než pes.

Na rozhlednu Romanka výtah nemají a nahoru vedlo pro mne příliš mnoho schodů. Protože cena vstupného ve výši 60 kaček českých nezahrnovala nosiče, tak jsem výstup nahoru vzdal. Neměl jsem na to síly. Mohl jsem se jen kochat fotkami, které pořídili ostatní.

Závěr výletu pak byl ve znamení nepříjemného silného bočního větru spolu s trochou deště.

<u>Ujeto celkem:</u>	<i>podle plánu 52 km</i>
<u>Počasí:</u>	<i>v porovnání s předešlými dny docela chladno</i>
<u>Úrazy:</u>	<i>žádné</i>
<u>Hádky ve skupině:</u>	<i>žádné</i>
<u>Zlepšovací návrhy:</u>	<i>více čekat na loudy</i>
<u>Celkový dojem:</u>	<i>Dle vyjádření účastníků spokojenost (jiné vyjádření se ke mně nedostalo)</i>

Všechny pořízené fotky se do textu nevešly, budou viset někde jinde na TAKových stránkách. Pokud síly dovolí a najdu novou trasu v Polabí (nevím, jestli nebudu muset nějaké trasy recyklovat), tak za rok by mohlo být **Cyklo kolem Polabí č. 8**.

Jirka Klíma